

værre er en realitet i en verden, hvor halvdelen af befolkningen, dvs. 3 milliarder mennesker, må leve for under 2 dollars om dagen, og hvor fire ud af fem børn bor i udviklingslandene. Der er med andre ord brug for at bekæmpe fattigdom, og her har Danmark som et af verdens rigeste lande selvfølgelig et stort ansvar.

Socialdemokratiet bakker fuldt ud op om fattigdomsbekæmpelse som det overordnede mål og de tværgående hensyn, som også implementeres i den nye strategi. Endvidere vil vi gerne rose ministeren for aktivt at inddrage Folketinget i selve tilrettelæggelsen af Danmarks fremtidige udviklingspolitik og den i øvrigt meget åbne proces, man har anlagt i udarbejdelsen af den nye strategi.

For Socialdemokratiet er det vigtigt at tilpasse Danmarks udviklingspolitik efter dagens og fremtidens udfordringer og lære af fortidens erfaringer for derved vedvarende at sikre høj kvalitet og højt niveau i udviklingsbistanden. Derfor er vi også glade for det signal, som den nye strategi med titlen »Partnerskab 2000« sender om en central placering af partnerskabstanken. Det er vigtigt at stille krav til modtagerlande, som analysedokumentet også lægger op til, f.eks. at de skal prioritere bekæmpelse af fattigdom og korruption, føre en fordelingspolitik til gavn for de fattige og sætte demokrati og menneskerettigheder meget højt. Parterne skal selvfølgelig også føle et fælles ejerskab for de fælles målsætninger, som opstilles.

For Socialdemokratiet er det også vigtigt, at strategien forholder sig til den globalisering af økonomien, der i stigende grad er drivkraften i den globale udvikling på godt og ondt. Det er eksempelvis beskæmmende, at de 28 mindst udviklede landes andel af den globale handel i perioden 1980 til 1997 faldt med 50 pct., og at langt de fleste internationale kapitaloverførsler går til de industrialiserede og mest velstående udviklingslande. Derfor er det meget positivt, at der lægges op til, at Danmark arbejder for styrkelse af kontrollen med den internationale økonomi ved bl.a. at lægge vægt på udviklingslandenes inddragelse i økonomien gennem etablering af retningslinjer for handel og investeringer, eksempelvis i Verdenshandelsorganisationen WTO.

Globalisering er en enorm mulighed for udviklingslandene, men også en trussel, hvis der ikke sikres en fri og fair international handel med klare regler for miljø, arbejdsmiljø, rettigheder osv., og at de får del i kapitalstrømme og

investeringerne. Det er derfor også sørgeligt at konstatere, at niveauet og omfanget af udviklingsbistand er faldet markant og er det laveste i 30 år. I EU er det jo kun de skandinaviske lande og Holland, der lever op til FN's målsætning om 0,7 pct. af deres BNP til udviklingsbistand.

For Socialdemokratiet er det vigtigt at arbejde for både et højt bistandsniveau og fri handel, hvor ulandene får adgang til de industrialiserede landes markeder. I de enkelte udviklingslande er det afgørende at sikre en balance mellem stat, marked og civilsamfund, dvs. et aktivt samspil mellem den offentlige og private sektor, og her spiller erhvervslivet og ngo'erne en væsentlig rolle. Økonomisk vækst og beskæftigelse er afgørende for fattigdomsbekæmpelse, og derfor kræves en velfungerende markedsøkonomi, ja, men ikke et markedssamfund, nej. Den centrale rolle, de danske ngo'er har i udviklingsbistanden og oplægget til en ny strategi, er derfor helt afgørende for at understøtte et velfungerende civilsamfund.

Der er for mig at se heller ingen tvivl om, at ophøret af den kolde krig og globaliseringen har medført et enormt behov for regionalt samarbejde, som der i dag er et alt for stort underskud af i verden, men også for forebyggelse af konflikter, der er et nyt og helt centralt element i strategien. Danmark bør yde en meget aktiv støtte til denne proces, og det vil i øvrigt være i fin overensstemmelse med vores aktive udenrigspolitiske linje.

Hiv-/aidsepidemien er en af de største nye trusler mod udviklingen. Ifølge UN Aids er godt 24 millioner mennesker i Afrika hiv-/aidsramte, gennemsnitsalderen for kvinder i f.eks. Malawi er nede på 30 år, og om 5 år vil der være 25 millioner forældreløse børn som følge af aidsepidemien. Derfor er det vigtigt og et afgørende skridt, at denne trussel placeres helt centralt i den nye strategi, og at alle de fine ord omsættes til konkret handling. Jeg vil derfor slutte, hvor jeg startede, med at fremhæve børn og unge som den grundlæggende ressource, der skal sikre udvikling på længere sigt og bæredygtighed i initiativerne.

I Socialdemokratiet vil vi tage aktiv del i arbejdet med at føre de mange gode intentioner og ideer, der skal danne grundlag for den nye strategi, ikke mindst med hensyn til børns og unges placering, ud i livet. Det afgørende for os er, at der målrettet arbejdes hen imod konklusionerne og opfølgningsinitiativerne fra FN's sociale topmøde i København i 1995. Lad mig